

за туй прѣнасянѣе, думи твърдѣ намѣсто, за да свършимъ и ние съ тѣхъ прѣгледванний си периодъ.

„Щомъ се свърши войната, членовѣтъ на „Бълг. Кн. Дружество, по енергичното настоявание и залѣгане на нѣкои отъ тѣхъ, събрахъ се въ Браила на 28-ий ноемврий 1878 година, и рѣшихъ да прѣмѣстятъ дружеството въ България, именно въ престолний градъ на България, и тамъ, безъ всѣко отлагание, да се поднови дѣятелността на дружеството по същата му программа и направление, подъ непосредственний върховенъ надзоръ и рѣководство на г-нъ М. Дринова, тогава управляющій министерството на народното просвѣщение въ България и прѣдсѣдатель на дружеството. Архивата, библиотеката, археологическата сбирка и други принадлежности на дружеството тогава вече се прѣнесохъ въ Сръдецъ, и се туриха на хранение въ народната библиотека.

„Едвамъ на края на г. 1880 можа да се пристъпи къмъ нуждитѣ приготовления за това подновение на дѣятелността на дружеството, като същеврѣменно Народното Събрание отреди и помощъ отъ 12,000 лева за улеснение издаванието на журнала на дружеството. Но и прѣзъ слѣдующата 1881 година, пакъ не можа да се поднови дѣятелността на дружеството, по същитѣ горѣспоменхти причини. Министерството на народното просвѣщение само толкова можа отъ своя страна да направи за дружеството прѣзъ истеклата година, че успѣ да му прибере всичкитѣ капитали, които бѣхъ останжли събрани на хранение въ Браила у г. М. Ценова, бивший прѣдсѣдатель на настоятелството на дружеството, и да ги положи за пазение въ Българската Народна Банка. Тѣзи капитали, съ лихвитѣ си наедно, надминували вече 80,000 лева... Върху подложеній въпросъ въ едно първо литературно събрание въ новата българска столицина, рѣшихъ всички дружно да се поднови вече дѣятелността на „Бъл. Кн. Дружество“ въ Сръдецъ отъ 1882 година. Така и станъ.
